

ГИМНАЗИЈАЛЦ

ЛИСТ УЧЕНИКА И ПРОФЕСОРА ГИМНАЗИЈЕ
САВА ШУМАНОВИЋ У ШИДУ

Шид • Јун - 2006. • Година II • број 5

"Прелећи бесконачношћу и победи време и машћу,
али не заборави како се корача по земљу."

М. Анђић

МАТУРАНТИМА...

Ових дана је задњи пут zazвонило ваше средњошколско звоно; zazвонило је снажно, реско, заглушујуће. Као да је желело да вам се заувек уреже у сећање. И без њега, ово су дани који се памте за цео живот. Ово су дани надања, сумњи и вере у себе и свет, дани немира, судбоносних одлука, утирања пута у мрак или светлост. После ових дана разићи ћете се тужно-срећни, са намером да дохватите небо, не верујући песнику да су сусрети са звездама веома ретки, скоро немогући. Колико ће то коме поћи за руком зависи од његове спремности да се придигне у паду, да држи главу окренуту ка сунцу, "ка бескрајном, плавом кругу. И у њему звезда". Колико и како ће то коме поћи за руком, зависи од његове воље да прихвати срећу која је пролазна и лепоту која је вечна само ако је у нама.

Уместо поздрава, ево беседе за срећан пут:
идите, ви насмејани, сунцем умивени! Сигурно корачајте путем звезда и песникових мисао да је живот варка, нека вас не поколеба!

Идите огромним корацама, грабите кроз време и простор и знајте да дане који су за вама ничим нећете вратити осим сећањем!

Идите, храбри, и нека ваш биланс живота не буде истоветан оном песниковом: "Толико је било у животу ствари којих смо се бојали. А није требало. Требало је живети." (И. Андрић)

Подељени између прошлости и будућности, желимо вам добро море, чврсто тло за ваш корак и сунцем обасјан дан у коме ће те пронаћи себе.

РЕДАКЦИЈА "ГИМНАЗИЈАЛЦА"

Одељенски старешина
проф. Нада Панић

Генерација 2005/06. IV-1 разред

Игор Гајић

Милица Стојишић

Сања Дворанац

Наташа Крнета

Соња
Богдановић

Дијана Шапи

Слађана
Рајчевић

Игор Нанић

Слађана Румпл

Милица
Кендришић

Маријана
Котарлић

Давид
Џелјановић

Биљана
Обрадовић

Ивана Субић

Сања Клисурсић

Ивана
Сечевић

Војислав
Окановић

Бобан Ђурић

Владимир
Петровић

Милан
Станишић

Владимир
Кечкеш

ЗБОГОМ, ГИМНАЗИЈО!

Све је спремно за расанак: мај је, оцене су закључене, клупама недостају матуранти. Још и сад се види траг који је остао за децом која су још јуче корачала овим степеништима.

За собом смо оставили тишину. Не ону тишину каква је знала да се деси у летње поподне док на шестом часу ћутимо и лутамо погледима. Не такву тишину као кад нас исцрпи јурцање по ходницима, па овда мирно седимо и слушамо професора. Ко не зна да су отишли матуранти, рекао би да је и сувише бучно. Али онима који су нас испратили, добро је познат тај неми звук. Нешто недостаје. И свако напрже мисли и чула да схвати шта се то променило.

Све је исто, само нема нас. Четири године смо јурили горе-доле, по ужину, на одмор у дворштите... Храбро смо носили ранце и торбе и у њима петице и асове. Много пута смо правили глупости, а још више пута били криви за нешто што нисмо урадили (или бар Нанић). Професори су тешко подносили сав тај вишак енергије, посебно након викенда или распуста. Трудили су се да нас муче Бетовеновим симфонијама, Крсташким ратовима, Интегралима... А колико нам је само требало да научимо напамет "Писмо Татјани" и да изговоримо: ПОПОКАТЕПЕТЛ...

Ни ми нисмо остајали дужни. Каснили смо на часове, "мама је заборавила да стави свеску у торбу", а некима је и бака 2-3 пута "умрла" ради одговарања. Најтеже смо се мирили са хемијом. Знало је да се деси да, бежећи од алдехида и кетона, сретнемо и покојег професора у граду.

Сада је све то иза нас. Остаће записано негде у срцу као што је у нашој учионици доскора писало "Воја + Наташа". Колико год Ви, професори, веровали у то да вас готово никад нисмо слушали, не можете ни да замислите колико Ваших речи је остало у нама. То што смо били против професора, није зато што Вас мрзимо. То је само обичај нас ђака. А то што још увек не знате да Вас волимо, нас не брине. Сазнаћете некад.

Генерација '87 одлази. Нисте нам дали једино оно што нисмо желели узети. А ви, будући ђаци, не верујте свему чиме вас плаше. Нама је било лепо. Прве оцене, прве љубави, прве проблеме и разне "прве" ствари стићи ће вас баш у тим клупама које су до јуче биле наше. Колико год вас један трен болела јединица, можда већ следеће минуте нечије плаве или црне очи посвете баш вама. Колико год вам било тешко да устанете рано ујутро, толико ће вам бити тешко да се растанете од друштва у 13:10. Верујте нама, бившим гимназијалцима: били бисте најсрећнији када би вас цео живот пратила школска звона.

Ми одлазимо крупним корацима у живот. То је оно место где нас иза сваког бошка чека невоља. Зато смо се наоружали, можда не толико знањем, колико успоменама на лепе школске дане. И доћи ће неки нови клинци на наше место, али нас ћете памтити још дуго. Само је један ЧЕТВРТИ ЈЕДАН...

Дијана Шапи, Слађана Румпл - IV-1

Одељенски старешина
проф. Милица Новаковић

Генерација 2005/06. IV-2 разред

Милана
Јандрић

Светлана
Ђурић

Срђан
Петровић

Александар
Сремац

Зорана
Ђураш

Милана
Момчиловић

Горана
Ђураш

Деан Мојић

Миланка
Васић

Борис
Секула

Светлана Лазич

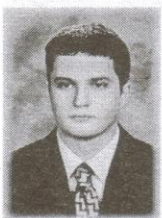
Марко Солак

Нада Лилић

Милош
Татомировић

Владимир
Јашфур

Слободан
Станић

Анђелка
Дрезга

Душан
Миланковић

**Генерацијо,
хтела бих да ти
кажем пре него
што се растанемо...**

"Растајемо се и страшно дугим
корацама одлазимо у свет..."
одзвања ми у глави један драги стих
Мике Антића. Нека туга ми у срцу,
осећај пролазности и жеља да време
стане. Како се архивирају драга
лица, важни тренуци, прва
искуства? Много ми питања у глави,
а у срцу сета и много љубави за моје
другаре.

Сећам се првих сусрета у
школској клупи, страха од
непознатог, борбе за оцене, првих
симпатија, дечијих болести,
несрећних љубави. Не мислим да
имам селективно памћење, али
избрисала сам све оно што је било
болно, ружно и непријатно. У
ројевима ми надиру сви прочитани
стихови које је волео неко од мојих
другара, ноте драгих рефрена које
подсећају на неке летње љубави,
фотографије са екскурзија, поруке
које шаљемо у непристојно време.
Наша је младост колаж драгих
ликова, снова и жеља.

Шта да ти кажем, моја
генерацијо, сада на крају
заједничког пута? Ми смо само још
једна младост која за себе мисли да
је изузетна, најпаметнија, да има
највеће шансе и да заслужује
најбоље. Како да ти саопштим
генерацијо, да више нико неће бити
оволико лепо луд у својим
најлешим и најтежим годинама?
Како да ти кажем да сам спознала да
нећемо своје снове досањати, да ће
нас покорити свакодневица, да ћемо
завршити као и сви истрошени
"вечити младићи", и да ћемо себи
подићи споменике у сећању на своја
најбоља издања?

Ипак, немој да се обесхрабриш,
моје друштво! Сви наши дани биће
азил за све будуће животне битке, а
сета у коју ћемо понекад залутати ће
дати наду неким новим младим
људима.

И још нешто, све вас волим тако
различите, луцидне, вредне и
лењове, таленте и оне који то нису.
Бећаре и добру дечицу, јер сте моји,
јер сте део мене, јер сам од вас
састављена.

Милана Момчиловић - IV-2

Одељенски старешина
проф. Љиљана
Обрадовић Мићић

Генерација 2005/06.

IV-3 разред

Биљана
Радмиловић

Николина
Миљуш

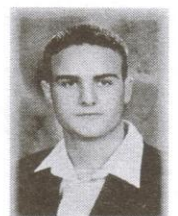
Александра
Стојић

Јелена
Спасојевић

Мирјана
Живковић

Милутин
Бекић

Јован Пендић

Александар
Петровић

Сања Келечењи

Бојана
Миличић

Соња
Бранешевић

Ивана
Павловић

Јована Бекић

Милош
Црњански

Милица
Крунић

Владислава
Рудић

Бранислава
Петковић

Слободан
Чавић

Зоран
Љубојевић

Магдалена
Павловић

Јована
Давидовић

Милан
Славујевић

Огњен
Куреш

Александар
Јовановић

Били смо вече-сјај најлепших звезда ноћи.

Били смо осмех-осмех који поклања најлепши цвет младости.

Били смо срећа-река бескраја, која се сада приближава ушћу.

Били смо четири године заједно и кад је сунце сјало,

и кад је много суза пало и десило се мноштво скривених погледа,

јер били смо једна нација и остали '87. генерација.

Нека нас ове успомене чувају од бујице времена и сачувају у нашим очима овај поглед деветнаестогодишњака, који ћемо умети да препознамо у нама када се опет сретнемо.

Милица Крунић и Владислава Рудић

ПОХВАЛЕ И НАГРАДЕ НАСТАВНИЧКОГ ВЕЋА

IV-1

Одлични ученици - похвала и награда:

- Богдановић Соња, Гајић Игор, Крнета Наташа, Цвијановић Давид

Литерарно стваралаштво - похвала и награда:

- Румпл Слађана (добила међународно признање), Шапи Дијана (освојила награду на републичком нивоу)

Рецитаторска секција - похвала и награда:

- Румпл Слађана (трострука победница покрајинске смотре рецитатора, два пута учествовала на републичкој смотри рецитатора)

Беседништво:

- Нанић Игор - Похвала
- Крнета Наташа - Похвала и награда

Јавни наступи - похвала:

- Станишић Милан, Румпл Слађана

Спорт - похвала:

- Станишић Милан, Цвијановић Давид, Кечкеш Владимир

Новинарска секција - похвала:

- Кечкеш Владимир

Еколошка секција - похвала:

- Сечевић Ивана, Дворанац Сања, Клисуревић Сања

Православни катихизис - веронаука - похвала:

- Богдановић Соња, Клисуревић Сања

Предложена за звање "Ученик генерације":

- Румпл Слађана

IV-2

Одлични ученици - похвала и награда:

- Момчиловић Милана, Дрезга Анђелка, Секула Борис, Лазич Светлана.

Литерарно стваралаштво - похвала:

Момчиловић Милана

Новинарска секција - похвала:

Момчиловић Милана, Секула Борис

Спорт - похвала:

- Моћић Деан, Петровић Срђан, Сремац Александар

Еколошка секција - похвала:

Момчиловић Милана, Ђурић Светлана, Лазич Светлана

Православни катихизис - веронаука - похвала:

- Ђурић Светлана

Јавни наступи - похвала:

Момчиловић Милана, Ђурић Светлана

Носилац дипломе "Вук С. Караџић":

- Момчиловић Милана

Предложена за звање "Ученик генерације":

- Момчиловић Милана

IV-3

Одлични ученици - похвала и награда:

- Давидовић Јована, Крунић Милица, Славујевић Милан, Живковић Мирјана, Миличић Бојана, Пендић Јован, Петровић Александар, Келечићи Сања

Литерарно стваралаштво - похвала:

- Давидовић Јована, Крунић Милица

Новинарска секција - похвала:

- Давидовић Јована, Крунић Милица, Славујевић Милан, Келечићи Сања

Јавни наступи - похвала:

- Љубојевић Зоран, Црњански Милош, Давидовић Јована, Крунић Милица

Беседништво:

- Давидовић Јована - похвала
- Бекић Јована - похвала и награда
- Крунић Милица - похвала и награда

Спорт - похвала:

- Живковић Мирјана, Миличић Бојана, Бекић Јована, Павловић Магдалена, Славујевић Милан, Бекић Милутин, Куреш Огњен.

Историја - похвала:

- Давидовић Јована, Пендић Јован, Петровић Александар

Рачунарство и информатика - похвала:

- Петровић Александар, Црњански Милош

Хемија:

- Крунић Милица, Петровић Александар

Математика - похвала:

- Живковић Мирјана

Еколошка секција - похвала:

- Миличић Бојана, Давидовић Јована, Живковић Мирјана

Православни катихизис - веронаука - похвала:

- Давидовић Јована, Крунић Милица, Пендић Јован, Петковић Бранислава, Петровић Александар

Награђује се ученик Пендић Јован, који није начинио ниједан изостанак у току целе школске године.

Предложене ученице за звање "Ученик генерације":

- Давидовић Јована, Крунић Милица

УСПЕХ УЧЕНИКА НА КРАЈУ НАСТАВНЕ ГОДИНЕ:

IV-1 - Број ученика: 21

- одлични: 4
- врло добри: 9
- добри: 7
- довољни: 0
- поправни испит: 1

IV-2 - Број ученика: 18

- одлични: 4
- врло добри: 6
- добри: 6
- довољни: 0
- поправни испит: 2

IV-3 - Број ученика: 24

- одлични: 8
- врло добри: 10
- добри: 5
- довољни: 0
- поправни испит: 1

УСПЕХ НА МАТУРСКОМ ИСПИТУ:

Број ученика: 59

- одлични: 19
- врло добри: 31
- добри: 9

Ученик генерације:
Милана Момчиловић IV-2

За најбољи матурски писмени задатак из српског језика ученицу Милану Момчиловић IV-2, награђује књигом Драгана Коларић професор књижевности у пензији.

СО-е Шид награђује ученике четвртих разреда:

1. Милана Момчиловић, ученик генерације IV-2
2. Милица Крунић IV-3
3. Борис Секула IV-2
4. Соња Богдановић IV-1

Наставничко веће награђује ученицу Милицу Крунић IV-3 за најбољи и најоригиналнији матурски рад рађен из хемије.

Наставничко веће похваљује ученике за изузетно знање приказано на одбрани матурског рада:

1. Јован Пендић IV-3 - рад и из историје,
2. Александар Петровић IV-3 - рад из историје.
3. Наташа Крнета IV-1 - рад из биологије.

ГЕНЕРАЦИЈО...

"Плашим се кад помислим да ће доћи последња недеље нашег друговања.

Знам, биће пролеће и сунца жар, и с болом оставићемо на дар једно другом слатка друговања."

И та последња недеља донеће меланхолију, понеку сузу и премало осмеха. И зато растанке не волим. Али овим растанком заказујем нови састанак, када ћемо опет заједно, макар и на кратко волети оно што сада волимо.

"Пролеће ново гнездо гради", јутро у нашим очима носи успомену на септембарско сунце, а јесен у нама се осмехује новим путевима и новим победама.

Четири зиме, пролећа, јесени били смо заједно, али четврто лето одведе нас новим путевима.

Четири године смо се мају радовали и сунце тешили да снегове нам пошаље и птице молили да крену на југ.

Четири године смо по "априлској газили трави" и осмехе као бисере низали и петице волели.

Четири године смо тајне гимназијских дана упознавали, четири године смо као једно били.

Умели смо да препознамо младост у нама, лепоту у киши, неспокојство у срећи.

Умели смо кроз маглу зиме да видимо цвет пролећа.

Умели смо и знали да волимо.

"Преко гимназијског бедема, вирили смо у даљине пуни наде", понели нас ветрови к'о багремово лишће, доживесмо љубави нове и схватисмо да ОДРАСТАМО БРЗО, на крилима младости.

Све четири септембарске песме носиле су у себи жеље за новим знањима и бејаху саткане од нити које нас повезиваху. Зато нека наше песме понесу поруку на крилима птица у вечност, да кише не сперу речи и осмех не нестане на лицима нашим.

И кад будемо седе мрсиле власи, тај осмех који смо из гимназије понели, умеће да штити младост успомена у нама.

Знам, опет ће доћи јесен и септембарско јутро. И знам опет ћу у мислима осетити мирис багрема. Али онда ће у клупама седети неки нови клинци, са неким новим осмехом, младошћу и радошћу. И зато вам генерација 2006. поручује: волите снагом дечијих снова, корачајте увек храбро и не трудите се да одрастете исувише брзо, јер бити гимназијалац - то је ипак велики понос.

А ја желим да постанемо доктори, правници, професори - они који ће по својим мерама кројити свет и они који ће увек и заувек остати овако лудо луди у својој непобедивости и овако срећно срећни у свом свету снова.

Генераација хвала за све моменџе проведене с вама.

Милица Крунић IV-3

ЈАВНО КОМУНАЛНО ПРЕДУЗЕЋЕ "ВОДОВОД"

22240 ШИД, Светог Саве 40

Дирекција: (022) 712-460, 714-115, 714-256

Техничка служба: 711-755

ГИМНАЗИЈАЛАЦ - лисџ ученика и професора Гимназије "Сава Шумановић", Шид.

Уређује Редакцијски колеџијум: Душан Лукић, проф., Вера Рагивојков, проф.

ученици: Давид Цвијановић, Милана Момчиловић, Милица Крунић

Технички уредник: Душан Теофиловић; Редакција: Лазе Косџића 2. Шид

Тел./факс: 022/712-529; Шџамџа: ГИП "ИЛИЈАНУМ", Гибарачки џуџ 66